

τό φως τον στεγαινομένη έξοχη τής Κερκύρας. 'Ο Τζανουή Πα-
σάς, άπελπιμένος πιά ν' ανακαλύψει την τελευταία κατοικία τής
Ναζλής, διάταξε νά κρημάσουν τόν Πιέρη στην πόρτα τής Βίλλας
του. 'Ο ίδιος μάλιστα ο Μεχμέτ έπέγραψε τό σχοινί γύρω από τό
λαμό του.

Μετά τόν απαγχονισμό του Πιέρη, ο έκδικητικός Πασάς, κυ-
τάζοντας με σαρωστικό χαμόγελο τό Μεχμέτ, ελεε στους σοματο-
φύλακες του :

— Τώρα, κρημάστε α' αυτόν !..

Οι σοματοφύλακες έπεσαν έναντι στον άράτη και μετά δύο στιγ-
μές τό πτώμα τον κρημάσανε πιά στό πτώμα του Νικολάν Πιέρη...

Κάι όταν έτελειωσε ο δεύτερος αυτός απαγχονισμός, ο Τζανουή
Πασάς συνέληψε τήν έκδικητική του μαγία με μία τελευταία
διαταγή :

— Βάλτε φωτιά στό σπίτι του γκαουρ !..

Σέ λίγο, ή γραφική Βίλλα του 'Υγους, όπου ο Πιέρης και ή
Ναζλή είχαν στεγάσει τόν έρωτά τους, τό θέατρον αυτό του ήρωι-
στέρου ειδήλιον, αλλά και τού φοβερωτέρου δράματος, εκκολώνετο
από τίς φλόγες και έγκινονταν σάτρη μαζί με τά δύο κρημασμένα
πτώματα !..

Σήμερα, στη θεία όπου ύπνόνετο ή Βίλλα του Πιέρη, δέν ύπό-
χει παρά ένας άμορφος σωρός πετρών...

'Ιδού τώρα και ο έπίλογος τής Κερκυραϊκής τραγωδίας.

Στις 10 Αύγουστου 1704 ο 'Ενετικός στόλος έφάνηκε στό πα-
ράλι τής Κερκύρας, κατευναμίχρησε τόν Τζανουή Πασά και τόν
ανάγκασε νά φύγη προς τά Λαοδανέλια.

'Η έστρατεία τόν Τουρκόν ηγχε έτσι στό
χαϊνά. 'Αδίκια είχαν θυσίαισε δεκατέττα
χιλιάδες άντρες, 56 κανόνια, 8 όθιμος, σπη-
νές, πυρομαχικά κλπ. 'Αναγκάστηκαν νά έγ-
καταλείψουν τήν Κέρκυρα βιαστικά, και τ'
άρησαν δια στόις 'Ενετούς, οι όθιοι έγ-
κατεστάθησαν πάλι στη νήσο...

'Ο Σουλτάνος ώργιστηκε πολύ έναντίον
του Τζανουή Πασά, διάταξε νά τόν συλ-
λάβουν και νά τόν άποκεφαλίσουν... Στις
27 Σεπτεμβρίου ίδιον έτους ο σουλτανικός
όθιμος έκοιχε τό κεφάλι του άποτυχημένου
στολάρχου, ενώ ή 'Ενετική Δημοκρατία έ
στηνε άνδράντια στό δικό της στόλαρχο,
τόν 'Ανδρέα Φόσσαρι, που κατετρόπωσε τόν
Τουρκικό στόλο και ξαναπήρε τό πλούσιον
νησί τής Κερκύρας.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

† ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ

Στην παλαιά εποχή κάθε βασιλικός οί-
κος καθώς και κάθε οικογένεια ειγενόν ειχε τό οικόσημό της, τό
όποιον εξαρχαίστεο του άποτυριστό μέρος του μεγάρου, άπάνω στό
έγγραφο του, κ.τ.λ., κ.τ.λ.

'Αναφέρουμε σήμερα μερικά από τά πιο παλαιά οικόσημα που
διεσώθησαν στην ιστορία.

'Ο 'Αραφ ήγεμνός τής Γρεναδής Μοχαμέτ Μπέν 'Αλχαμά έχε
ός οικόσημόν μία μεγάλη ζώνη με την έπιγραφή : *"Μόνος νικητής ο
'Αλλάχ"*.

Τό οικόσημο του Λουδοβίκου ΙΑ' ήταν μία τούφα από άγκάθια
με τό ρητό : *"Όποιος τριβεται δάδ άγκυλώνεται"*.

'Ο Λουδοβίκος ΙΒ' έχε ως οικόσημόν μία μέλισσα, περιζυλωμέ-
νη από πλήθος άλλων με την έπιγραφή : *"Ο βασιλεύς στον όποιον
ύποτασσόμεθα δέν μεταχειρίζεται κεντρί"*.

'Ο Φραγκίσκος ο Α' έχε μία σαλαμίντιρα άνάμεσα σε φλόγες
με τό ρητό : *"Τρέφο και άφανίζω"*.

'Ο 'Ερβώος ο Β' έχε κατασκευάσει χάριν τής είνουσιμένης του
'Αρτέμιδος ντε Ποατιέ ένα οικόσημόν που παρίστανε ένα μουσούρ-
γαρο με την έπιγραφή : *"Ωποιον νά γερήσει όλος ο δίκος"*. Θα
ο' αγαπό δηλαδή.

'Ο καρδινάλιος Ρισελιέ τέλος έχε ως έμβλήμα του έναν άνετό
με δύο φεδιά άποκόπτα και την έπιγραφή : *"Δέν θα έγκαταλείψη
τά ύψη"*.

ΑΝΕΜΟΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

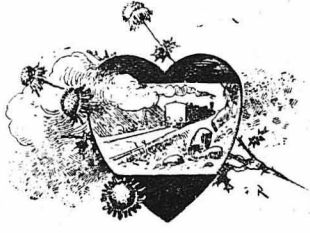
'Από τά νεύρα τους πάσχουν συνήθως όσοι
δέν έχουν με ποιόν τράτο νά φάν τά λεφτά
τους. Μ π ο υ ο μ α ρ σ α ι

— Θρησκεία του μίσους έχουμε με τό παρα-
πάνο. Θρησκεία τής αγάτης δέν έχουμε άρετή. Σ ο υ ι φ τ

— 'Η σχέση μας με τούς γατρούς είναι ά-
κίνδυνος, έφσον είμαστε καλά... στην ίγνεία μας. Σ α μ φ ο ρ

— Οι παληάνθρωποι ενώνονται σάν τις σάπιες
σταφίδες

Λ α σ κ α ρ ά τ ο ς

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

Τι συνέβη πρό έτών στη Σύρα. 'Ενα άπρόσπετο συναπάντημα.
Τό πτώμα ενός σκοτωμένου. 'Ο κερκυραϊκός διαβάτης. 'Ενώ
έξέταξε τό αιμοσταγές μαχαίρι. 'Η σύλληψη του. 'Η δίκη
του. Είς θάνατον !... Πρό τής λαμηρημέου. 'Ο βασιλεύς 'Οθων
συγκινείται. 'Η χάρη. 'Ο Κερκυραϊκός δολοφόνος, κ.τ.λ.

Δέν ύπόχει τίποτε πιο τρομερό, πιο σκληρό και πιο τραγικό
από τή δικαστική πλάνη. Πολλές φορές συμβαίνει έτσι νά θανα-
τώνονται άθώοι άνθρωποι και μόνο ύστερα από χρόνια νά ανακα-
λύπεται ο πραγματικός ένοχος. Σχετική εινε και ή ιστορία που θά
διηγηθούμε παρακάτω. Πρόκειται περί ιστορίας άληθινής άπ' την
άρχη ως τό τέλος. 'Ακούστε την :

'Εδώ και όγδόντα χρόνια περίπου, βοήθησε κάποιον πρού ο' ένα
νησί τόν Κιζιλάδων, τή Σύρα, τό πτώμα ενός σκοτωμένου και πιά
από ένα ματωμένο μαχαίρι. Πρώτος έτιγχε νά άντιληφθή τό
πτώμα κάποιος γείτονας του νεκρού, ο όποιος περιόρισε τυχαία από
κει και βλέποντας έναν όγκο καταγής πλησίασε νά ιδή τί εινε.

Μόλις όμως πήγε σιμώτερα, άναγνώρισε τό γείτονά του, για τόν
όποιον μάλιστα εγχε έκφραστεί έχρημα από ήμερών στο καφεενείο.
Μη μπορώντας δέ νά μαντέψη γιατί ήγνε ένα τέτοιο έγκλημα, ο
άποικός αυτός διαβάτης έσφαχε και πήρε τό μαχαίρι ποτάν πιά
στό πτώμα για νά τό εξέταση.

'Αλλά για κακή του τύχη, τή στιγμή που
κρητόσε στο χείρα του τό φρονικό όργανο,
κατέφθασαν εκεί οι συγγενείς του φονεθέν-
τος, οι όποιοι τόν εγχαν χείρα και βρήκαν
πρός άναζήτησή του. Βλέποντας λοιπόν τόν
άθροιστό τους νεκρό και πιά του τό γείτονά
τους, με τό μαχαίρι στό χείρι, τόν κατήγγει-
λαν ως δράστη του φόνου.

Κατόπιν αὐτῶν ο' άτιμος διαβάτης συνε-
λήφθη άπ' τή άστυνομία και παρεπέμφθη
νύ δικαστή στό Καζοργιοδικείο.

Τό Καζοργιοδικείο, λαβόν ύπ' όψει τόν
τύπο καταθέσει τών μαρτύρων και την έλλει-
ψη έπιχειρημάτων εκ μέρους του κατηγορου-
μένου, τόν έκήρυξε ένοχο φόνου εκ προεπι-
λής και χωρίς νά δεχτή κανένα έλαφρυντικό,
τόν κατέδικασε στην έσχάτη τήν ποινή.
Σε θάνατο διά καρτομήσεως !... Κατόπιν αὐ-
τῶν ο' κατάδικος κλειστήκε στο Παλαιόδη
και περιεμεν από μέρα σε μέρα νά τόν θανα-
τώσουν. Έντοματάς όθιμος οι συγγενείς
του, οι όποιοι ήσαν βέβαιοι για τήν άθωότη-
τά του, συνεταξάν ένα έντενες ύπόμνημα και
τό απέστειλαν στον 'Οθωνα, με την παρα-
κλήρη νά δώσει χάρη.

'Ο 'Οθων ζήτησε νά μελετηθή τή σχετική με τήν ύπόθεση αυτή
διογραφία. Φαινόταν όμως ότι από την μελέτη τής διογραφίας δέν
έπισήθη για τήν άθωότητα του καταδίκου και άρνήθηκε νά τόν δώσει
χάρη. 'Ετσι ο κατάδικος έχασε πάλι κάθε έλπίδα σωτηρίας. Κι'
έπί τέλος ήφτασε και ή μοιραία ημερα τής εκτέλεσεως.

Πλήθος κόσμου εγχε συρρέσει την ήμερα αυτή στο μέρος όπου
ήταν στημένη ή λαμηρημέου. Σε λίγο ο όθιμος άρπαξε τόν κατάδικον
και τόν έδωσε στην ειδική στανίδα. 'Η φρονική λεπίδα ήταν έτοιμη
νά πέση και νά τόν άποκεφαλίσω, όταν... Έξαφνα άκούστησαν από
μακριά πυροβολισμοί και σε λίγο φάνηκε ένας άνθροπος ντυμένος
στρατιωτικά, που έτρεχε καθάλλα προς τό μέρος του δράματος.

Σαστισμένος ο όθιμος σταμάτη τό έργο του και ο' εισαγγελεύς
εινε γρηγορότερος προς τό μέρος του άγγελιοφόρου που έρχεται σάν
αστραπή. Τέλος ο' έπευς φράνει, βγάξει από τόν κόρφο του ένα
φακέλλο και τόν έγχειρίζει στον εισαγγελέα.

'Ο εισαγγελεύς τόν άνοίγει, διαβάσει και βλέπει κατάπληκτος
πως εινε ή διαταγή τής χάριτος. 'Ο 'Οθων, ο όποιος περιόρισε έ-
κείνες τις ήμερες στη Λεβαδία, εινε από ερωσπλαγία είτε γιατί
έλιονίστηκε στην πεποιθήσή του, μετέτρεπε τήν ποινή του καταδίκου
σε λούβια δεσμά.

'Επειδή δέ τότε δέν λειτουργούσε τηλεόγραφος, έδωσε έντολή ο'
έναν χωροφύλακα νά παραλάβη τό ύδάτιμα τής χάριτος και νά
σπεύση νά προλάβη τήν εκτέλεση. Πράγματι δέ ο χωροφύλακς αυτός
έκανε φτερά για νά φτάση επί τόπου εγκαίρως. 'Η ειδησι αὐτή, ο-
ταν διαδόθηκε στον κόσμο, έπροκάλεσε φρενιτιδα χαράς. 'Ολοι έ-
ζητωκραύσαν, κλαίγοντας από συγκίνηση.

'Ο δυστυχής μελλοθάνατος εγχε λιποθυμήσει και
βρισκόταν άναίσθητος πιά στη λαμηρημέου. Τόν έ-
φεραν στις ασπθήσεις του και τόν οδήγησαν εν
πομπή στις φυλακές. Αργότερα δέ άσέθη ελεύ-
θερος, μετριασθείσης άλληλαλλήως τής ποινής του.

Μερικά χρόνια πρσσαν άνωμα... Κι' έξαφνα,
μιά μερα, ένας ιερώνς τής Σύρου μετέβη στην ά-
στυνομία και άνέφερε ότι, προσκληθείς από έναν
έτοιμοθάνατο νά τόν έξομολογήση, άκουσε από τό
στόμα του πως αυτός εγχε διαπράξει τή δολοφονία,
τήν όποια λίγο έλλειπε νά πληρώση με τή ζωή του
ένας άθώος !..